

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1778-23

לפני כבוד חברי הוועדה:
עדי ליאב, עו"ד - יו"ר
ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

העוררת: **יוסי נשיא עבודות עפר בע"מ מס' 514153733**
ע"י ב"כ מר יוסי נשיא

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

לפנינו ערר אשר הגישה העוררת על החלטת המשיבה בבקשה למענק אומיקרון. לאחר שבחנו את טענות הצדדים הגענו למסקנה כי **דין הערר להידחות**, כמפורט להלן.

רקע עובדתי

1. העוררת הגישה למשיבה בקשה למענק אומיקרון בהתאם לחוק מענק סיוע לעסקים בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות זן אומיקרון של נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), תשפ"ב-2022 (להלן - **הבקשה**, **החוק** בהתאמה).
2. הבקשה נדחתה בהחלטת המשיבה מיום 4.11.2022 (להלן - **הודעת הדחיה**).
3. לאור דחיית הבקשה ביקשה העוררת להשיג על החלטה זאת. ואולם, העוררת הגישה את השגתה באזור האישי שבאתר האינטרנט של המשיבה ולא בטופס המקוון הייעודי לכך. עוד באותו היום, נענתה העוררת על ידי המשיבה בהודעה חוזרת באזור האישי כי אין להגיש השגות באופן זה, וכי עליה להגישה באמצעות הטופס המקוון הנכון אליו הופנתה וזאת בתוך 45 ימים מקבלת הודעת הדחיה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

4. על אף האמור, העוררת לא הגישה את השגתה באופן בו הנחתה אותה המשיבה. נוכח האמור, מעולם לא נפתח עבודה הליך השגה אצל המשיבה ובהתאם גם לא ניתנה בעניינה החלטה בהשגה.
5. בחלוף כעשרה חודשים מהגשת ההשגה באזור האישי ומבלי שיש בידה החלטה בהשגה מטעם המשיבה, פתחה העוררת בהליך שלפנינו אשר במסגרתו היא מבקשת לטעון כנגד הודעת הדחיה לגופה.
6. בתמצית, טוענת העוררת כי יש לראות בה כמי שהגישה השגה וכי אופן ההגשה השגוי הוא ליקוי טכני בלבד אשר אינו שולל את זכאותה למענק. בהמשך ההליך הוסיפה העוררת וטענה כי סברה שהשגתה התקבלה ועל כן המתינה לקבלת המענק; כי גילתה אודות תשובתה של המשיבה באזור האישי רק לאחר שחלף המועד האחרון להגשת ההשגה; וכי ממילא קיימת ארכה כללית של המשיבה להגשת השגות עד לסוף פברואר 2023 בהתאם להודעה שפורסמה בעיתונות.
7. מן הצד השני, טוענת המשיבה בתמצית כי בנסיבותיה של העוררת יש לקבוע כי היא מעולם לא הגישה השגה. במצב דברים זה יש לטעמה לדחות את הערר בהעדר מיצוי ההליך המנהלי.

דיון והכרעה

8. סעיף 15(ב) לחוק קובע:
"על החלטה בהשגה לפי סעיף קטן (א) ניתן לערור לפני ועדת ערר שהוקמה לפי סעיף 21 לחוק התוכנית לסיוע כלכלי, בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לעורר ההחלטה בצירוף הודעה על זכות הערר ועל המועד להגשתו; ההוראות לפי סעיף 21 לחוק התוכנית לסיוע כלכלי יחולו לעניין ערר לפי סעיף קטן זה"
9. כעולה מסעיף זה, מוסמכת הוועדה דן לדון בערר המוגש על החלטת המשיבה בהשגה שהוגשה בהתאם לסעיף 15(א) לחוק. במקרה שלפנינו חלוקים הצדדים בשאלה האם יש לראות בפנייתה של העוררת באזור האישי שבאתר האינטרנט של המשיבה כהשגה שהוגשה למשיבה, אך הם אינם חלוקים בכך שהמשיבה מעולם לא קיבלה החלטה בהשגה זו. בהינתן האמור ומאחר וכאמור קונה הוועדה סמכות לדון רק בהחלטת המשיבה בהשגה, ניתן היה לדחות את הערר מטעם זה לבדו.
10. עם זאת, משהעלו שני הצדדים להליך טענות ביחס לאופן הגשתה של ההשגה על ידי העוררת, מוצאת הוועדה לנכון להתייחס גם לטענות אלו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

11. סעיף 15(א) לחוק קובע:

"(1) הרואה את עצמו נפגע מהחלטת המנהל בנוגע למענק סיוע הניתן לפי חוק זה, לרבות בנוגע להטלת קנס בשל הגשת תביעה ביתר, רשאי להגיש השגה לעובד רשות המסים בישראל שהמנהל הסמיכו לשם כך, בתוך 45 ימים מיום קבלת ההחלטה; החלטה בהשגה תהיה מנומקת ותינתן בכתב בתוך 120 ימים;

(2) השגה תוגש בטופס מקוון שיקבע המנהל ותכלול את הפרטים הדרושים לשם בחינת טענותיו של מבקש מענק הסיוע ועמידתו בתנאי הזכאות למענק;" (ההדגשה אינה במקור)

12. כפי שניתן לראות, הסמכות לקבוע את דרך הגשתן של השגות מצויה בידי המשיבה. נהלים אלו מסייעים למשיבה להתנהל בצורה תקינה ויעילה וכפועל יוצא מסייעים גם לציבור לקבל את שירותיה באופן מיטבי. הגשת השגה שלא בהתאם לנהלים מעמיסה על המשיבה עבודה שכן היא נדרשת להעמיד לצורך כך כוח אדם אשר אינו נדרש לכך בשוטף.

13. בכל הנוגע למענקי הקורונה והאומיקרון, השתנו נהלי ההגשה אל המשיבה במרוצת הזמן. בתחילה, היה על השגות להיות מוגשות לכתובת דוא"ל ייעודית ובהמשך נבנה לצורך כך טופס מקוון ייעודי. יש לשער כי עם פרוץ המגפה ובשל הדחיפות במתן מענה לציבור לא היתה מערכת המחשוב אצל המשיבה ערוכה לקלוט בקשות מקוונות ועל כן התאפשרה הגשתן באמצעות דואר אלקטרוני. עם השלמת פיתוח המערכת, נדרשו המשיגים להגיש השגותיהם באמצעות טופס מקוון ייעודי המקל עם המשיבה אשר איננה נדרשת עוד לקלוט את ההשגות למערכת באופן ידני, שכן הדבר נעשה באופן ממוחשב.

14. במקרה הנוכחי הובהר לעוררת באופן מפורש כי הגישה את השגתה באופן שגוי, תוך הסבר מפורט מהי הדרך הנכונה לעשות כן. חרף האמור, העוררת לא הגישה את ההשגה בהתאם להנחיות אלו ובחרה לפתוח חלף האמור בהליך דן, במסגרתו היא מבקשת להכשיר בדיעבד את ההשגה אשר היא מסכימה בעצמה שהוגשה באופן שגוי: "יתכן ליקוי טכני שהוגש במסך אחר, אשר אינו מונע את הזכאות למענק" (תשובתה העוררת לועדה מיום 23.11.2023).

15. אף אם מדובר בליקוי טכני בלבד יש לבחון בקפידה מה משמעותו בענייננו, שהרי אם כל הכתרה של ליקוי כטכני בלבד תכשיר אותו בדיעבד יכול הדבר להוביל לקושי של ממש אצל המשיבה. לטעמנו, ככל שכשל טכני זה נעשה בתום לב יתכנו מקרים בהם ניתן יהיה למחול עליו. ואולם במקרה הנוכחי מגיעות טענות אלו מפי מי שהובהר לה באופן מפורש כי עליה לפעול אחרת והיא בחרה באופן מודע שלא לעשות כן.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

16. זאת ועוד, אופן התנהלותה זה של העוררת קיבל ביטוי גם לאורך ההליך דנן. בטופס הערר שצירפה עם פתיחת ההליך לא הוזכר דבר וחצי דבר בכל הנוגע לאופן הגשת ההשגה. רק לאחר שהובהר לה על ידי מזכירות הוועדה כי בהעדר החלטה בהשגה לא ניתן יהיה לפתוח בהליך צירפה העוררת לראשונה העתק מתשובת המשיבה לפנייתה באזור האישי. אם לא די בכך, גם בהמשך ההליך כאשר נדרשה להבהיר האם הוגשה השגה **כפי שהורתה לה המשיבה בהודעה באזור האישי** ענתה תשובה מתחמקת המבקשת לכל הפחות להצניע את העובדה כי מעולם לא הגישה השגה כפי שהנחתה אותה המשיבה. התנהלות זאת מול הוועדה אינה ראויה בלשון המעטה. על המבקש לפתוח בהליך המבקר את התנהלות המשיבה לבוא בידיים נקיות, ולא להסתיר עובדות הרלבנטיות לעניינו.

17. בטרם נסיים, נציין כי לא מצאנו שיש בטענות הנוספות שהעלתה העוררת באשר למועד בו התוועדה לתשובת המשיבה באזור האישי ולארכה הכללית שלכאורה העניקה המשיבה להגשת השגות כדי לשנות בעניינה של העוררת.

18. אף אם היינו מקבלים את טענות העוררת כי סברה שהשגתה התקבלה והמתינה לקבלת המענק, וכי התוועדה להודעת המשיבה באזור האישי רק בחלוף המועד האחרון להגשת ההשגה (טענות אשר לא הוכחו), אין בכך כדי להעלות או להוריד מחובתה להגיש את ההשגה בדרך הנכונה ברגע שגילתה זאת. מבלי לקבוע מסמרות, אילו היתה העוררת מגישה את השגתה באופן הנכון באותו המועד תוך בקשת ארכה המפרטת את השתלשלות העניינים, יתכן כי היה בכך להוות טעמים מיוחדים המצדיקים את מתן הארכה. ואולם העוררת בחרה שלא לעשות כן וטעמיה עמה.

19. טענה נוספת שהעלתה העוררת בתגובתה לכתב התשובה נוגעת לארכה שהעניקה לכאורה המשיבה להגשת השגות עד פברואר 2023. ראשית, יצוין כי מתגובת העוררת משתמע לראשונה בהליך כאילו הוגשה על ידה במועד השגה נוספת שניה במספר. טענה זו לא הוזכרה קודם לכן, ועל אף שהעוררת צירפה בהליך את העתק ההשגה שהגישה באזור האישי מספר פעמים, לא צורף על ידה מעולם העתק מהשגה אחרת נוספת. על כן ובזיהרות המתבקשת, ספק אם אכן הוגשה כזאת, כאשר אף אם הוגשה כזאת היה זה לכל היותר באזור האישי נוכח הבהרתה של העוררת כי לא הגישה השגה בדרך בה הנחתה אותה המשיבה.

20. כך או כך, הארכה הכללית שהעניקה המשיבה עד לחודש פברואר 2023 ופרסומה בעיתונות התייחסה למענקי סיוע לעצמאים ושכירים בעלי שליטה ("מענק סוציאלי") וכלל לא היתה רלבנטית למענק האומיקרון כבעניינה של העוררת (ר' למשל: 1253-23 **החברה לפיתוח יסוד המעלה וחולתה בע"מ נ' רשות המסים** (ניתנה ביום 6.6.2023), 1263-23 **די.אן.אי ספורטס בע"מ נ' רשות המסים** (ניתנה ביום 13.3.2023)). כמו כן

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ומאחר וקבענו כי הלכה למעשה העוררת לא הגישה השגה, אזי אפילו היתה חלה הארכה בעניינה לא היה בכך כדי לסייע לה.

סוף דבר

21. הערר נדחה.

22. לפני משורת הדין אין צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, ט"ז אדר א תשפ"ד, 25/02/2024, בהעדר הצדדים.

1778-23

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר

עדי ליאב, עו"ד
יו"ר הוועדה